

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Effect of Using Role Play in Cooperation with Drama Activity to Improve English Speaking Skills of Nineth Graders

ปริยาพัตร ทองจำนงค์ (Preeyapat Thongchamnonng)*

สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์ (Suneeta Kositchaivat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คน โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ กิจกรรมบทบาทสมมติ, กิจกรรมละคร, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare English speaking skills before and after using role play in cooperation with drama activity 2) to study the students' satisfaction toward the role play in cooperation with drama activity. The population was 17 students in ninth grade from Bannongchumphol School, who studied in the English course 6 (E23102) during the second semester of academic year 2022, selected by purposive sampling. The research instruments were 1) four lesson plans by using role play in cooperation with drama activity 2) The English speaking test 3) The satisfaction questionnaire toward the role play in cooperation with drama activity. The data were analyzed by mu, sigma and percentage. The results of the study were as follows: 1. The students' English speaking skills after studying using the role-play in cooperation with drama activity were significantly higher than before studying. 2. The students' satisfaction toward the role play in cooperation with drama activity was at the highest.

Keywords Role play, Drama activity, English speaking skills

บทนำ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และแสวงหาความรู้ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลทั่วโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษถูกจัดให้เป็นภาษากลางที่สามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้ทุกประเทศ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และมีความสำคัญในการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงปัญหาของการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถใช้ในการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและความต้องการ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งนักเรียนยังมีความไม่มั่นใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การออกเสียง การเรียงประโยค และความไม่คุ้นเคยในการใช้ภาษา

จากปัญหาเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยข้างต้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน Yuh and Kaewura (2020) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ และนักเรียนมีคลังคำศัพท์น้อย จึงไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และไม่สามารถจำแนกสำเนียงภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีในการจัดการเรียนรู้ เช่น การสอนของครูที่ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ครูมีการให้ผลสะท้อนกลับทางลบเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของ

นักเรียน ตลอดจนครูผู้สอนไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ญัฐชญา บุปผาชาติ (2561) กล่าวว่า แม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบปัญหาว่านักเรียนไม่สามารถนำความรู้จากการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับท่องจำมากกว่าการทำความเข้าใจหรือทดลองใช้ภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนมีความกังวลเรื่องการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหากนักเรียนขาดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษจะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งการแสดงบทบาทสมมติก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Kusnierek, 2015) รวมถึง Arham, Yassi, and Arafah (2016) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูด เนื่องจากนักเรียนจะได้รับบทบาทต่าง ๆ และมีบทสนทนาตามบทบาทที่นักเรียนได้รับ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างยืดหยุ่น ไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์มากนัก สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแสดงได้อย่างเต็มที่ และจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รสสุคนธ์ โทอุบล (2562) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนักเรียนและพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ Alzboun, Smadi and Baniabdelrahman (2017) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นและส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาการพูดทั้งห้าองค์ประกอบได้โดยการแสดงบทบาทสมมติ

การพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อให้เกิดความสนุกสนานแก่นักเรียน นิตยา ประพฤติกิจ (2526) ได้กล่าวถึงกิจกรรมละครว่าเป็นรูปแบบกิจกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด โดยมีชื่อเรียกต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเล่นละครเชิงสร้างสรรค์ เทคนิคการแสดงละคร สามารถนำมาบูรณาการกับกิจกรรมอื่นในชั้นเรียน ซึ่งการแสดงละครเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางภาษา ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย การแสดงท่าทางสีหน้า น้ำเสียง อารมณ์ ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักยอมรับและให้เกียรติผู้อื่น เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย McCaslin (1990) กล่าวว่า กิจกรรมละคร

สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา การอ่าน การเขียน และทักษะทางสังคมของนักเรียนได้ เนื่องจากการแสดงละครจะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการสื่อสารด้านการพูดและการแสดงออก ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะในด้านสังคม อารมณ์และสติปัญญาได้อย่างเป็นรูปธรรม อำพร วุฒิจูโก (2562) ศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมละคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากและ Diniarty and Bunau (2018) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาการพูดของนักเรียน พบว่า เทคนิคการแสดงละครสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนได้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ด้านสังคม และด้านอารมณ์ของนักเรียนได้พร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังมีพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 18.57 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งได้มาจากการทดสอบการพูดท้ายบทเรียนในแต่ละสัปดาห์ของการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนทำการบันทึกคะแนนไว้เป็นรายบุคคล คู่ และกลุ่ม เพื่อนำมาวิเคราะห์การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาที่พบ คือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถสนทนาได้ตอบเป็นประโยค การถามตอบในบทสนทนามีการหยุดชะงัก นักเรียนถามและตอบคำถามเป็นคำ ไม่สามารถรวบรวมเป็นประโยคได้ ไม่มีการแสดงบทบาทในการพูดได้ตอบรวมถึงไม่เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ที่ถามและผู้ตอบ ด้วยปัญหาดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังพบว่านักเรียนมีกระตือรือร้นน้อยในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกศึกษาเพื่อจะนำผลไปช่วยแก้ปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพียง 1 ห้อง และกลุ่มประชากรดังกล่าวเป็นนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชนิด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น อันประกอบไปด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร จำนวน 4 แผน ที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment

1.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ ใช้ในการทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้เกณฑ์การวัดผลแบบ Rubric Score ประกอบด้วย 1. ความถูกต้อง 2. ความคล่องแคล่ว 3. ลักษณะท่าทางประกอบการพูด

1.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สำหรับนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจ เครื่องมือทั้ง 3 ชนิดนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือทั้งหมดตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเครื่องมือไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากรแต่มีลักษณะและบริบทที่ไม่แตกต่างกันกับกลุ่มประชากร แล้วจึงนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ชี้แจงจุดประสงค์และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษรวมถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียน

4.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 4 แผน ใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ (%)

5.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยวิเคราะห์จากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ของ Likert

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	(μ)	(σ)	ผลต่างคะแนน ก่อน/หลังเรียน (D)	ร้อยละผลต่าง คะแนนก่อน/หลัง
ก่อนเรียน	30	16.58	1.83	6.81	22.35
หลังเรียน	30	23.39	2.44		

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมีผลปรากฏ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ $(\mu) = 16.58$, $(\sigma) = 1.83$ โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ $(\mu) = 23.39$, $(\sigma) = 2.44$ และผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 6.81 คิดเป็นร้อยละ 22.35 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	(μ)	(σ)	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหา	1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	4.76	0.42	มากที่สุด	1
	1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย	4.47	0.50	มาก	2
	1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.35	0.48	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		4.52	0.46	มากที่สุด	2
2. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.65	0.48	มากที่สุด	4
	2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนรู้	4.71	0.46	มากที่สุด	3
	2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	4.47	0.50	มาก	5
	2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน	4.76	0.42	มากที่สุด	2
	2.5 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี	4.35	1.28	มาก	6
	2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติกระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ	4.82	0.38	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้		4.62	0.58	มากที่สุด	1
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.59	0.60	มากที่สุด	1
	3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.35	0.34	มาก	3
	3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	4.53	0.70	มากที่สุด	2

โครงสร้าง เนื้อหา	ข้อความ	(μ)	(σ)	แปลผล	ลำดับ ที่
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้		4.49	0.54	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม		4.54	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ) = 4.54, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) = 0.52, ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความพึงพอใจแยกเป็นด้าน พบว่า 1) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.52, σ = 0.46) 2) ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.62, σ = 0.58) 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในระดับมาก (μ = 4.49, σ = 0.54) ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับจากมากสุดไปหาน้อยสุดจะได้ผลสรุป ดังนี้ 1) ความพึงพอใจด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 2) ความพึงพอใจด้านเนื้อหา 3) ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1.1 กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามบทเรียน คำศัพท์ ประโยคและสำนวนที่ใช้ในการพูดในระหว่างจัดการเรียนรู้ กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละครมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด นักเรียนมีความกล้าใน

การแสดงออก ฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารเปิดโอกาสให้นักเรียนนำภาษาไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกนักเรียนให้กล้าพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านการทำงานเป็น คู่และกลุ่ม นักเรียนมีการเตรียมตัวและฝึกบทพูดก่อนการแสดงในชั้นเรียน สามารถแสดงบทบาทตามที่ตนเองสนใจได้ สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักเรียนเพราะข้อมูลมาจากนักเรียนโดยตรง ไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ซับซ้อนทำให้บทเรียนสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ ช่วยเสริมประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อีกทั้งกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสร้างความสนุกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นและแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ในบทบาทต่างๆ สามารถแสดงเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม และสามารถแสดงบทบาทที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนแสดงออกทางหน้าตา ความรู้สึกและท่าทางในการแสดงบทบาททำให้นักเรียนเข้าใจถึงเนื้อหาที่สนทนามากขึ้น การแสดงบทบาทสมติร่วมกับกิจกรรมละครยังสามารถดึงดูดนักเรียนให้ติดตามในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง โดยที่สถานการณ์ต่างๆ อาจมีความเครียด ความไม่คุ้นเคย ความซับซ้อน หรือความขัดแย้ง ซึ่งต้องการให้นักเรียนสำรวจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นในการสวมบทบาท การแสดงบทบาทสมติสามารถใช้เป็นกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ 1. สร้างแรงจูงใจและมีส่วนร่วมกับนักเรียน 2. ปรับปรุงกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน 3. จัดเตรียมสถานการณ์จริงเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น 4. เรียนรู้ทักษะการพูดที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การเจรจา โต้เถียง การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และการพูดโน้มน้าวใจ 5. ให้โอกาสนักเรียนในการสังเกตอย่างมีวิจารณญาณของเพื่อนร่วมชั้น ระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ สอดคล้องกับ Tompkins (1998) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ คือวิธีการที่มีประโยชน์มากสำหรับการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาและฝึกฝนภาษาอังกฤษและสามารถสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์รอบๆตัว เช่นเดียวกับ Davies (1990) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการแสดงละครว่า ถ้าครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยเสริมสร้างพัฒนาทักษะในการพูดให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับ Sengul (2016) กล่าวว่า กิจกรรมละครเป็นกิจกรรมกลุ่มในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ความคิดหรือพฤติกรรมในการฝึกฝนผ่านการสังเกต จากประสบการณ์ อารมณ์และชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ ณัฐชา บุปผชาติ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน พบว่าคะแนนหลังการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนนอกจากนี้ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ Diniarty and Bunau (2018) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาการพูดของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคการแสดงละครสามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนได้ นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา (ไวยากรณ์) กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนให้ได้มากที่สุด

ระหว่างกระบวนการเรียนรู้การพูดของนักเรียนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงละคร นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมั่นใจในการฝึกพูดมากขึ้นและสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมละครส่งผลดีต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการพูดของนักเรียน

1.2 การสอนทักษะการพูดที่ผู้วิจัยนำมาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับบริบทและประสบการณ์ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับผู้อื่นเป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มโดยแสดงบทบาทตามที่ได้รับ นักเรียนได้เรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยคที่จำเป็น การแสดงท่าทางประกอบการพูดในด้านการใช้น้ำเสียงและการแสดงสีหน้าความรู้สึกตามบทบาทที่นักเรียนได้รับในสถานการณ์นั้นๆ ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนด้วยความสนุกสนานลดการกดดัน เกิดความมั่นใจ และเข้าใจการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ นอกจากนั้นยังสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย สอดคล้องกับ ศศิธร อินทร์ถาวร (2554) กล่าวว่า นักเรียนจะสามารถพูดภาษาอังกฤษและออกเสียงคำศัพท์ ใช้น้ำเสียง สามารถเลือกคำและประโยคที่เหมาะสมตามสถานการณ์ นักเรียนเรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิดของตนเองในการพูดอย่างมีความหมายและมีเหตุผล อีกทั้งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว สอดคล้องกับ Burns (2012) การสอนการพูดสามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมก่อนพูด ขณะพูด และหลังพูด โดยกิจกรรมจัดขึ้นเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการพูดด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการทบทวนความรู้ก่อนหน้าของนักเรียนเพื่อให้เกิดความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของการพูด สามารถใช้คำถาม รูปภาพ และข้อความได้ นอกจากนี้ยังใช้กิจกรรมระดมความคิดเป็นกิจกรรมก่อนการพูด เพื่อช่วยในสร้างความคิดกลุ่มเล็กๆ ก่อนกิจกรรมการพูดหลัก และการให้ข้อเสนอแนะหลังจากการพูดร่วมกันสำหรับครูผู้สอนและนักเรียน จากการประยุกต์ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครครั้งนี้ ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น ซึ่งในด้านกิจกรรมบทบาทสมตินั้นก็ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้จากพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องประโยคและบทสนทนาของตนเองรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับมาเพื่อให้เกิดบทสนทนาและการแสดงตามบทบาทที่ดีขึ้น ในการทำความเข้าใจบทบาทได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กิจกรรมบทบาทสมติดังกล่าวมาจัดร่วมกับกิจกรรมการละคร ยิ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือกันของนักเรียนในการแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามบทบาทที่ได้รับ ทำให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษร่วมกันได้ จากประสิทธิภาพของกิจกรรมทั้งหมดนั้น จึงส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมติร่วมกับกิจกรรมละครอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมติและกิจกรรมละครนั้นต้องคำนึงถึง

กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นสำคัญ เนื่องด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน การใช้คำ ประโยค วลี การถ่ายทอดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามบทบาทของหัวข้อในกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครนอกจากนั้นหัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่ผู้วิจัยได้ออกแบบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร หน้าที่ทางภาษา และเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเรียน เมื่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมีความน่าสนใจ พร้อมทั้งองค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์และมีความท้าทายในการแสดงแต่ละบทบาททำให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับ Joyce and Showers (2003) เชื่อว่าการแสดงบทบาทสมมติมีส่วนในการพัฒนามนุษย์และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้จำลองเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ในสังคม โดยอาจจะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์ให้สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษได้ จึงเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Baldwin (2009) กล่าวว่า กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทางร่างกายทางจิตใจและการเข้าสังคมส่งผลต่อการเรียนรู้ สร้างความมั่นใจในตนเอง เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์และพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครและการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ และในชั้นสอนก่อนทำกิจกรรมในชั้นฝึกนั้น ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจบทบาทและการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละบทบาทให้ชัดเจนเพื่อความสนุกสนานและเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรมีรางวัลหรือเกียรติบัตรให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการพูดภาษาอังกฤษหรือมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครในรูปแบบออนไลน์ อาจเป็นการสร้างวิดีโอคลิปเพื่อส่งเสริมการพูดบทสนทนาถาม-ตอบสั้นให้นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองที่บ้านได้ เพื่อให้มีความหลากหลายและสะดวกต่อการเรียนรู้

2. ควรนำกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครไปต่อยอดในรูปแบบโครงงานภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจัดเป็นการแสดงในโรงเรียนเป็นผลงานของตนเอง

References

- Alzboun, B. K., Smadi, O. M., & Baniabdelrahman, A. (2017). The Effect of Role Play Strategy on Jordanian EFL Tenth Grade Students' Speaking Skill. Arab World English Journal, 8 (4). DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/vol8no4.8>
- Arham R, Abdul Hakim Yassi, & Burhanudin Arafah. (2016). The Use of Role Play to Improve Teaching Speaking. International Journal of Scientific and Research Publications. Volume 6, (3), 239-241.
- Baldwin, P. (2009). School improvement through drama: A creative whole class, whole school approach. A&C Black.
- Bupphachat N. (2018) the use of role play to improve speaking skills for Communication of fourth-grade students of joseph upatham school, sampran, nakhon pathom. Master of Education. Silpakorn University. (in Thai)
- Davies, P. (1990). The use of drama in English language teaching. TESL Canada Journal. 87-99.
- Diniarty, F., & Bunau, E. (2018). "IMPROVING STUDENTS' SPEAKING BY USING DRAMA TECHNIQUE". Jurnal Pendidikan dan Pembelajaran Khatulistiwa (JPPK), 7(5).
- Goh, C. C. M., & Burns, A. (2012). Teaching speaking: A holistic approach. New York: Cambridge University Press.
- Intarworn, S. (2011). Effectiveness of using role-play in developing English speaking skills of the secondary grade 1 students. Master of education. Thaksin University. (in Thai)
- Jaitheing A. (2007). หลักการสอน. Bangkok: Odient store. (in Thai)
- Joyce, B, & Weil, M. (2003). Model of teaching. 5th ed. New Delhi, Private Limited
- Khalaf Alzboun, B. K., Smadi, O., & Baniabdelrahman, A. (2017). The effect of role play strategy on Jordanian EFL tenth grade students' speaking skill. Arab World English Journal (AWEJ) Volume, 8.
- Kusnierek, A. (2015). Developing students' speaking skills through role-play. World Scientific News (1), 73-111.
- McCaslin (1990). Creative dramatics in the classroom. New York: Longman.
- Praputkit, N. (1983). The Comparison of Speaking Achievement on Teacher College Students Majoring in English by Using Dramatic Activities. Master Thesis of Education. Chulalongkorn University. (in Thai)

- The Ministry of Education. (2008). Basic Education Core Curriculum (A.D.2008). Ministry of Education. (in Thai)
- Thoaubon R. (2019). Effects of using role-play activities in learning and teaching management to develop english speaking abilities for learners of english for communication course. Master of Education. Silpakorn University. (in Thai)
- Tompkins, P.K. (1998). The Role Playing and Simulation. The Internet TESL Journal, Vol. IV, No. 8
- Wutitiko A. (2019). The development of communicative English speaking skill for grade 6 students by using dramatic activities thesis. Master of Education. Silpakorn University. (in Thai)
- Yuh, A. H., & Kaewurai, W. (2020). An Investigation of Thai Students' English-speaking Problems and Needs and the Implementation Collaborative and Communicative Approaches to Enhance Students' English-speaking Skills. The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal. 27(2). 91-107.
- Sengul, O. A. (2016). The Views of the Pre-service Teachers about the Creative Drama as a Method Used in Primary Schools. Universal Journal of Educational Research, 4 (5), 1244-1251. doi:10.13189/ujer.2016.040539